

Vackor túra

Cseppnyi falu közepében
oktatóház áll s(z)erényen.
Innen indul hosszú utunk,
a kis hídon tovább jutunk.
Patak neve Kelemér,
fészket keresd, hol kele él.
Gömörszőlős idős korát
számok jelzik kopjafán.
A hét betűnek kezdete
a vers eleje. (1)
Idézetben legtöbb az _ (3).
harmadik betűd ez legy _ _ .
A többit most ne keresd,
később mindet megleled.

Vándor kérlek ésszel élj,
Vizet később ne remélj.
Vételezhetsz fa tövében,
kaptass fel a hegyre szépen.
Domb tetején kicsi ház,
az lesz majd a jó irány.
Lesz ott minden, szilva, ringló,
felvezet a kacskaringó.
Itten dimbes, ottan dombos,
szétnéznéd itt nagyon fontos.
Völgyirányban Kelemér,
Tompá Mihály sokáig benne élt.
Fordítva a falu neve,
a művész álneve. _ _ _ _ _

No, most vándor fordulj hátra.
szemed vedd a kőtefára.
Villás törzsben van a lényeg,
nyúlj be bátran, nem kell félned.
Kíváncsi vagy korára?
Rávezetlek módjára!
Mellmagassági kerület szorozva
négyvel,
osztva tízzel, segít majd a centiméter
_ _ .

Kökény mentén indulva,
eheted a (hu)som pírulva.
Galagonya, kucsmagomba,
kerülhet a kosaradba.
Kosbor lakik körte alatt,
szűrös bozót ne állja utadat.
Hogy csinál az ember erdőt?
Padkázza a lankás lejtőt.
Állománynak azért híja,
mert a tüzet sosem bírja.

Véget ért a tortúra,
ha átmentek a tiszta útra.
Ha útközben mérőpontot látsz,
tudhatod, hogy jó úton jársz.
Vajon mi a tölgynek kinja,
valami a nedvét szívja.
Mégis hogyan került rája?
Mert a rigó tojt reája.
A villának jobbik ága,
kincskeresőt erdő várja.
Hiába az akác gyomfa,
az iszalag legyorsulja.
_(2)örtefának földet súrol ága,
aszalványa a rejtvény megfejtőjét
várja.

Az erdőbe betérve,
utak jönnek elédbe.
Ha a második úton jársz,
a határkő már téged vár,
egyenesen menned kár.

Ideállok, odaállok,
mégis Magyarországon járok,
amott Gemér, emitt Gömör,
hogy nincs egyben, nem nagy
gyönyör.
Az erdőben sok a vad,
rejtvényed most összerakd!
A középsőt megsűgja a legkisebb
római,
Máris tudod melyik betű, ez az _ (4).

Legközelebbi város P,
melynek második betűjét a hatodik
helyre kell írnod (6).
A megfejtésed kétes,
ha nem írod be a két _ t. (5). (7)
A határon járni most veszélyes,
fordulj vissza legyél szíves.
De csak pár lépés az elágazásig,
nem kell visszamenned hazáig.

Tölgyfa után etető,
nádfedelű e tető.
Bár katona egy sem akad,
jelző kő bőven marad,
utad tovább ezek között halad.
Hiába sorakozik a sok határkő,
a 93-nál jobbra fordulni kő.
*(Volt egy határkő, állat szart rája,
ez volt Trianon kritikája.)*

Madaraknak jó a dóga,
sarjerdőben itatóban.
Fagyléces fa balját válaszd,
emelkedő lassan fásaszt,
jobbról a fiatalos követ téged,
egészséged most is véded.

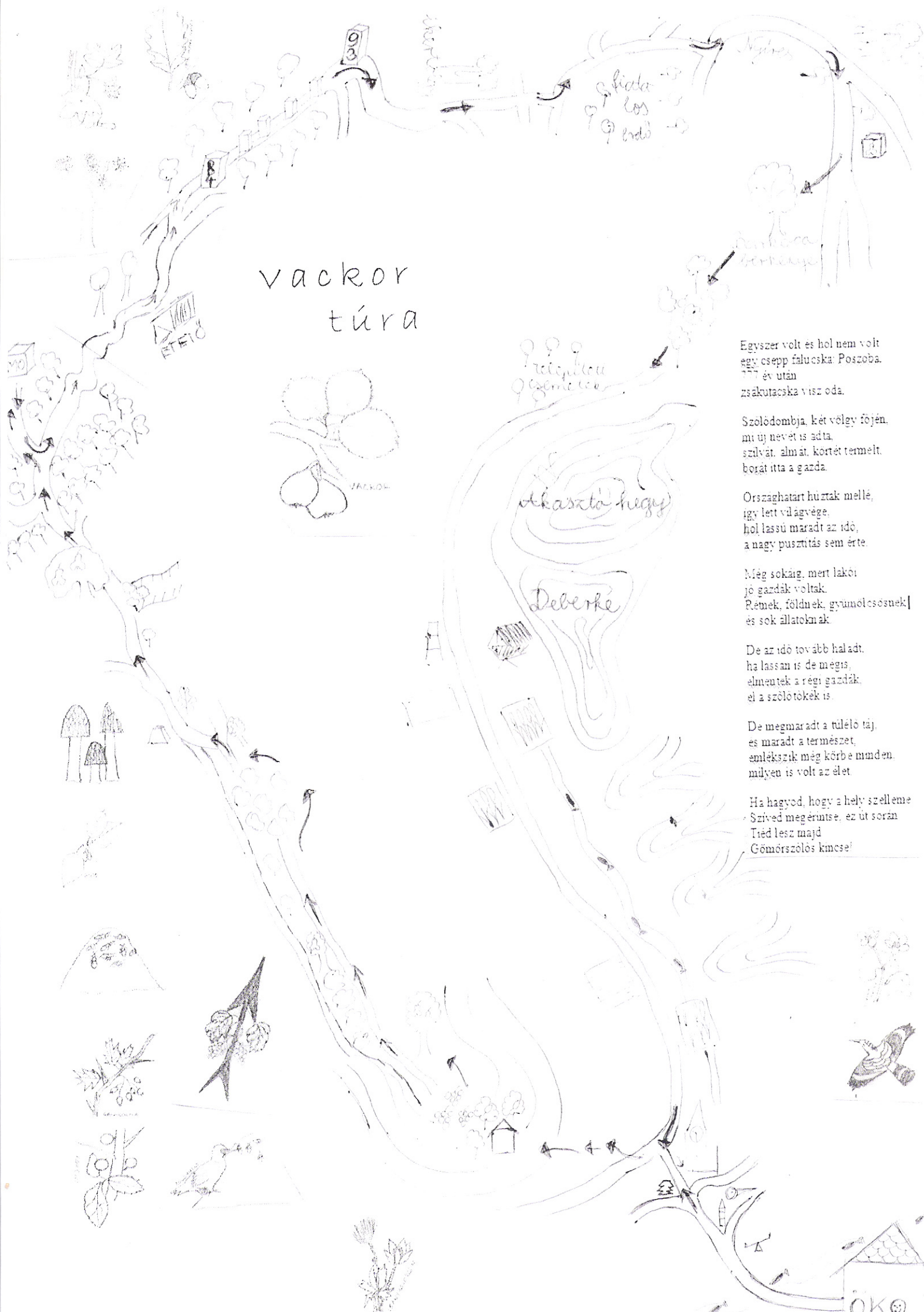
Furcsán nézel az öreg tölgyre,
mert az ága girbe-görbe.
Ha balra lementél a völgybe,
mindjárt jer is föl belőle.
Vár rád egy magányos fa, mögötte a
Tátra,
magyar hegynek fehér bátyja.
Fordíts neki hátat.
Most haladj előre,
míg nem találsz egy beton köre.
Kincsedet itt megleled, de zsebre ne
tegyed!
Keress, kutass, kaparj, áss,
ne csak nézzél, hanem láss!

Betűrejtvény most lesz készen,
olvasd visszafelé szépen.
Fordítsd meg, hogy igaz legyen,
hogy a célban jutalmad legyen.

Ahol az út elágazik, nehogy tovább
baktass, ha tovább mész eltévedsz,
az okosabbra hallgass!!!
Jól figyelj! Jobbra lent berkenye,
ismerkedj meg vele.
Itt a gázos, elég gázos,
ne légy rest, támadd meg most.
Szállj le a völgybe az öreg szilváson,
vigyázz, nehogy a harkály a fejedre
koppintson.
A nádasban harsog a haris,
hangját tán még hallod ma is.
Most már élvezd az utat,
a víz irányt mutat.
Ne izgulj! Mindenképpen pontos
leszel,
egy óra előtt tíz perccel a
templomhoz megérkezel.

Táv: kb.8km Nehézség: közepes Útkezelő: Várnagy Dávid, 46/505-077 Látogathatóság: egész évben Szintidő: 3 óra

vackor túra

Egyszer volt és hol nem volt
egy csepp falucska: Poszoba.
777 év után
szakutacska viz oda.

Szolódombja, két völgy főjén,
mí új nevet is adta,
szilvát, almát, körtét termelt,
borát itta a gazda.

Orszaghatárt húztak mellé,
így lett világvége,
hol lassú maradt az idő,
a nagy pusztítás sem érte.

Még sokáig, mert lakói
jó gazdák voltak.
Retnek, földnek, gyümölcsösnek
és sok állatoknak.

De az idő tovább haladt,
ha lassan is de mégis,
elmentek a régi gazdák,
el a szőlőtőkéik is.

De megmaradt a túlélő táj,
és maradt a természet,
emlékszik még körbe minden,
mílyen is volt az élet.

Ha hagyod, hogy a hely szelleme
Szíved megérintse, ez út során
Tied lesz majd
Gömör-szőlős kincse!